

یادداشت

ماشین جنگی عربستان در بالاتاق یمن

اردشیر زارعی قنوتی

● تحولات جدید یمن نشان می‌دهد روند کنونی در بحران جاری، برخلاف ادعاهای رهبران سیاسی- نظامی عربستان، ناشی از موفقیت عملیات موسوم‌به «توفان قاطع» نبوده و بیشتر بستگی به مقاومت حوثی‌ها، متحدان داخلی آنها، پرداخت هزینه سنگین در مقابل سود ناچیز، شکاف و دودستگی بین کشورهای عضو ائتلاف، کشیده‌شدن دامنه منازعات به خاک عربستان و اصولا فرسایشی‌شدن جنگی داشته است که موجودیت کنونی سعودی، توان ادامه درازمدت آن را ندارد. در هفته‌های اخیر دو جریان موازی در حوزه دیپلماتیک و حقوق بشری به‌صورت فعال به عرصه بحران یمن وارد شدند و این موقعیت تا حدود زیادی راه ادامه منازعه به شیوه کنونی را بر ستاد جنگی عربستان و متحدان عرب آن بست. از یک طرف همکاری تهران، واشنگتن، سازمان ملل متحد و دیگر میانجی‌گران بین‌المللی برای متعادل‌کردن طرفین مناقشه به‌منظور خاموش‌کردن تفتک‌ها جواب داد و از طرف دیگر گزارش‌های مستند نهادهای حقوق بشری، ازجمله مسئول کمک‌رسانی سازمان ملل متحد در یمن، پزشکان بدون مرز و صلیب‌سرخ جهانی مبنی‌بر افزایش تلفات غیرنظامیان در حملات هوایی نیروهای ائتلاف عربی، که به‌صراحت نیمی از قربانیان را کودکان، زنان و دیگر غیرنظامیان معرفی کرد، ریاض را در سیل توجهات جهانی قرار داد. حوثی‌های یمن با پذیرش رسمی طرح آتش‌بس راه را برای توقف درگیری‌ها از روز سه‌شنبه هموار کردند. بی‌شک زمینه جلب همکاری حوثی‌ها برای پذیرش آتش‌بس، نتیجه تلاش ایران است. شاید این رویداد در کنار روند مذاکرات هسته‌ای تهران و گروه ۵+۱، بتواند بعد از ۳۶ سال دشمنی و نبود اعتماد متقابل، به‌عنوان یک همکاری سازنده بین ایران و آمریکا به حساب آید. ازآنجاکه در دنیای سیاست نیز همیشه روابط علت و معلولی در تحولات، یک امر واقعی و عینی است، ورود دیپلماسی همکاری بین دو دشمن دیرینه می‌تواند فتح بایی برای همکاری‌های نزدیک در آینده به حساب آید. اکنون عربستان و متحدان منطقه‌ای آن زیر صدای طبل جنگ، رقص شمشیر می‌کنند و مردم یمن نیز در خواب و بیداری چشم به آسمانی دارند که هر لحظه امکان فروافتادن بمبی از آن می‌رود. دراین میان با وجود حمایت رسمی واشنگتن از اقدام ائتلاف علیه یمن، در فاز نهایی صورت مسئله می‌رود که نتیجه‌ای عکس دهد و برخلاف خواست آنها در عرصه دیپلماسی، مفری باز شود که ایران و آمریکا را بیش‌ازپیش به‌هم نزدیک کند. چنانچه دیپلماسی ایرانی حول حل‌وفصل بحران یمن از مسیر سیاسی با همکاری بین‌المللی به حرکت خود ادامه دهد، بهره اصلی را تهران می‌برد و این می‌تواند در روند تفاهم هسته‌ای و روابط تنش‌آلود این‌کشور با آمریکا نیز تأثیر تعیین‌کننده‌ای بگذارد. در جهان درهم‌ریخته کنونی و به‌ویژه در خاورمیانه که از هر گوشه آن صدای طبل جنگ و اقدامات تروریستی به گوش می‌رسد، نقش سازنده دیپلماسی مصالحه و سیاست تنش‌زدایی موقعیت برتری نسبت‌به شورواها و ائتلاف‌های جنگی پیدا می‌کند. در شرایطی که هم‌اکنون اکثر نهادهای حقوق بشری، سازمان ملل متحد و افکار عمومی بین‌المللی، بیش از گذشته با با فاعیه حملات سبعمانه به یمن حساس شده‌اند، بازگویی در عرصه شطرنج سیاسی منطقه پیروز می‌شود که همگام با این نگرانی‌ها، راه‌حلی دست‌یافتنی مبتنی‌بر مصالحه سیاسی را در پیش گیرد. بی‌شک در بحران یمن هیچ پیروزمندی‌ای در عرصه نظامی وجود نخواهد داشت و در عرصه سیاسی نیز که محل معالمت دودسویه و پذیرش منفعت تمامی بازیگران داخلی و خارجی است، فقط با لحاظ حفظ منافع ملی و رعایت منافع مشروع دیگر جناح‌ها و همسایگان می‌توان به نتیجه مطلوب رسید. در چنین شرایط حساس و تعیین‌کننده‌ای، لفاظی‌های جنگی و نظامی باید جای خود را به دیپلماسی رسمی دهد و طبق حقوق بین‌الملل و پذیرش منفعت جمعی در عرصه داخلی یمن و حوزه ژئوپلیتیک منطقه‌ای، به‌سوی مصالحه مرضی‌الطرفین حرکت کرد. بحران‌هایی همچون جنگ یمن، جدا از موجودیت و ذات آثارشیک داخلی خود در شرایط کنونی، در فاز منطقه‌ای بیشتر به‌عنوان یک دام برای برهم‌زدن روند سیاسی حول پرونده هسته‌ای و جایگاه ژئوپلیتیک ایران از طرف رقبای این کشور به‌کار گرفته می‌شوند و به‌همین‌دلیل بهترین نوع اقدام بازدارنده به‌کارگیری آس دیپلماسی در مقابل قمار جنگ است. دیپلماسی ایرانی از تجربه بحران یمن باید درس بگیرد و به این واقعیت اثبات شده برسد که در جهان سیاست و میدان نبرد، در وضعیتی که نیروهای منازعه‌جو جنگ طلب در تمامی عرصه‌های داخلی و خارجی می‌توانند آسیب‌هایی جدی بر منافع ملی کشور و ثبات منطقه وارد کنند، فقط یک راه برای حفظ منافع وجود دارد و آن هم دیپلماسی و راه‌حل سیاسی با پذیرش منفعت جمعی و مشارکت عمومی در عرصه ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی خواهد بود. یمن یکی از مهم‌ترین آزمون‌های دیپلماسی ایرانی در بحران‌های منطقه خواهد بود و در صورت استفاده مطلوب و ایفای نقشی سازنده در آن، راه برای نقش آفرینی و تعیین جایگاه ملی ایران در منطقه به‌گونه‌ای فراهم می‌شود که هیچ قدرت منطقه‌ای و بین‌المللی نمی‌تواند آن را نادیده بگیرد.

گلدبرگ؛ اجازه بدهید دو، سه سؤال مطرح کنم بعد می‌رویم سراغ اسرائیل و یهودی‌ها. اینها همه موضوعاتی جالبند. از اینها گذشته شما به مجلس «دعای یهودیان من» آمده‌اید تا روز جمعه در مورد یهودی‌ها سخنرانی کنید.

اوباما: خیلی منتظم تا به این مجلس برسیم. **■ گلدبرگ: «در سال ۲۰۱۲، هنگامی که در مورد ایران با هم صحبت می‌کردیم، به من گفتید تقریباً مطمئنم که سایر بازیگران در منطقه احساس می‌کنند ضرورت دارد در صورتی که ایران سلاح اتمی بسازد، آنها هم سلاح هسته‌ای خود را داشته باشند».** امروز ما در موقعیت عجیب‌وغریبی هستیم؛ موقعیتی که در آن صحبت از ساختن زیرساخت‌های اتمی از سوی عربستان سعودی و شاید ترکیه و شاید مصر می‌شود و این در صورتی است که موافقت‌نامه هسته‌ای ایران و شما نهایتاً زیرساخت‌های اتمی را در جای خود قرار می‌دهد که حاکی از برخورداری ایران از فناوری هسته‌ای است. سؤال من از شما این است: آیا شما از سعودی‌ها خواسته‌اید دست‌به‌کار توسعه زیرساخت‌های هسته‌ای شوند یا نه؟ در این مورد آنها به شما چه گفته‌اند و در صورتی که سایر کشورهای منطقه بگویند: خوب می‌دانید که آنها پنج‌هزار ساترنیفیوژ دارند، ما هم می‌خواهیم پنج هزار ساترنیفیوژ نصب کنیم، پیامدهای این وضعیت چه خواهد بود.

اوباما: در رسانه‌ها بدون نام‌بردن از منابع اطلاعات مطرح‌شده، صحبت‌هایی شده است.

■ گلدبرگ: شاهزاده «ترکی» در انتظار عمومی این را گفته است. اوباما: او در حکومت نیست، هیچ نشانی در میان نیست که سعودی‌ها یا هر کشور دیگری از دشواری همکاری خلیج‌فارس بخوانند یا نیت آن را داشته باشند که برنامه هسته‌ای خودشان را دنبال کنند. بخشی از دلیل اینکه چرا آنها دنبال برنامه هسته‌ای خود نمی‌روند- به فرض اینکه ما در مورد جلوگیری از رسیدن ایران به سلاح هسته‌ای موفق بوده باشیم- این است که حفاظتی که ما به‌عنوان شرکای آنها برایشان فراهم می‌آوریم، بسیار بازدارنده‌تر از آن چیزی است که آنها انتظار دارند که به‌وسیله دست‌یابی به انبار تسلیحات هسته‌ای خودشان به دست آورند، یا تلاش کنند ظرفیت گسست هسته‌ای در مورد سلاح‌های هسته‌ای را به دست آورند، آنها این مسئله را می‌فهمند.

آنچه ما در اجلاس شورای همکاری خلیج‌فارس دیدیم، این بود که آنها اشتک‌های و نگرانی از مشروعیت وجود دارد، نته‌تها در مورد خود برنامه هسته‌ای ایران بلکه در مورد پیامدهای لغو تحریم‌ها هم نوعی شکاکیت و نگرانی وجود دارد. ما از میان چهارراهی گذر کرده‌ایم که در هرگونه توافق هسته‌ای که امضا کنیم، اجرا خواهد شد. از نظر فنی ما به آنها نشان داده‌ایم که چگونه این امر به دست خواهد آمد- مکانیسم‌های حقیقت‌یابی چه چیزهایی خواهند بود و اینکه چگونه تدارکات سازمان ملل برای رسیدن به وضعیتی که تحریم‌ها برداشته خواهند شد، کار خواهند کرد. آنها راضی به این بودند که اگر در حقیقت توافق به معنای تأیید استانداردهای کیفیت بازرسی‌ای است که ما مطرح کرده‌ایم، این بازرسی جلو رسیدن ایران به سلاح هسته‌ای را می‌گیرد و با توجه به آن، ایرانی‌ها فهمیدند که نهایتاً امنیت و دفاع خودشان از طریق همکاری با ما بهتر تأمین می‌شود. در صورت دنبال‌کردن برنامه هسته‌ای مخفیانه از سوی کشورهای عربی، روابطی که با ایالات متحده دارند را به‌شدت تضعیف می‌کند.

دیپلماسی

رئیس جمهوری آمریکا:

توافق هسته‌ای با ایران حیثیتی است

آتلانتیک/ جفری گلدبرگ
تر جمه شهرام زر ندرار

ادامه از صفحه‌اول

توافق هسته‌ای با ایران، به همین صورتی که اعلام شده، انجام شود، عربستان و کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس از آن نفع می‌برند. رئیس‌جمهور آمریکا با اشاره به حساسیت‌های کشورهای عربی در مورد توافق احتمالی هسته‌ای ایران و ۵+۱، گفت اعراب قصد رقابت اتمی با ایران را ندارند. او گفت: نشانه‌ای از اینکه عربستان و کشورهای عرب منطقه قصد راه‌اندازی برنامه هسته‌ای و رقابت اتمی با ایران داشته باشند، در دست نیست. اوباما درخصوص نشست آمریکا با سران کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در کمپ دیوید گفت: آنچه ما در این نشست با اعضای شورای همکاری مشاهده کردیم، بدبینی و نگرانی، نه‌تنها درباره برنامه هسته‌ای ایران، بلکه درباره پیامدهای کاهش تحریم‌ها بود. ما در این نشست برای آنها چهار مسیر (به منظور جلوگیری از دست‌یابی ایران به سلاح هسته‌ای) را توضیح دادیم که در هر توافقی با ایران که من آن را امضا کنم لحاظ خواهند شد. بخش دیگری از این مصاحبه درباره داعش است. گفت‌وگوی آتلانتیک با اوباما در شرایطی انجام شده است که شهر رمادی از کنترل نیروهای امنیتی عراق خارج شده و به دست گروه موسوم به داعش افتاده است. درحالی‌که سخنگوی کاخ سفید از دست‌دادن این شهر را یک شکست توصیف کرده است، اوباما می‌گوید آنچه در رمادی اتفاق افتاده نه یک شکست که یک غف‌نشینی تاکتیکی است. رئیس‌جمهوری آمریکا می‌گوید: من فکر نمی‌کنم ما باخته‌ایم. من اخیراً با فرمانده ستاد فرماندهی مرکزی آمریکا (ستکام) صحبت کرده‌ام و شکی نیست که این یک عقب‌نشینی تاکتیکی بوده است.

■ گلدبرگ: یک دقیقه با ایران باشیم، من فقط از شما می‌خواهم چیزی را روشن کنید. شما به ظرافت تمام جدل و استدلال کرده‌اید که حکومت ایران در بالاترین سطوح خود دچار نوعی دیدگاه جهانی ضد اسرائیلی است... با این همه شما باز هم استدلال کرده‌اید که حکومت تهران؛ حکومتی که به عنوان یک حکومت ضد اسرائیلی آن را تشریح کرده‌اید عملکرد است و نسبت به عوامل برانگیزاننده پاسخ‌گوست و نشانه‌هایی از عقلانیت را از خود عیان می‌کند. من نمی‌فهمم چگونه در ذهن شما این چیزها به

هم می‌چسبند!

اوباما: ببینید این حقیقت که شما ضداسرائیل هستید... این امر را که شما مایل به بقای خود باشید، ناممکن نمی‌کند. این مسائل باعث می‌شوند در مورد نیاز به غرق‌نشدن اقتصاددان عقلابی باشید. این مسائل باعث می‌شود شما درباره تصمیم‌سازی راهبردی درمورد اینکه چگونه می‌خواهید در قدرت بمانید، عقلانه تصمیم بگیرید، بنابراین این حقیقت که مسئولان عالی حکومت ایران، ضد اسرائیلی هستند به این معنی نیست که این امر باعث شود سایر ملاحظات آنها هم تحت تأثیر این ضداسرائیل‌بودن قرار بگیرد. اگر به تاریخ ضدیت با یهودی‌ها نگاه بکنید، تعداد بی‌شماری از رهبران اروپایی وجود داشته‌اند که ضدیهود بوده‌اند و در آمریکا هم جریان‌های عمیق ضدیهودی وجود داشته است.

■ گلدبرگ: پس آنها تصمیمات غیرعقلانی اتخاذ نمی‌کنند؟ اوباما: ممکن است آنها تصمیمات غیرعقلایی در رابطه با تبعیض بگیرند یا اینکه از ادبیات ضداسرائیلی استفاده کنند یا بدون سازماندهی تصمیمات غیرعقلایی در حواشی کار بگیرند، در جاهایی که هزینه‌ها پایین هستند، آنها ممکن است سیاست‌هایی را در تقابل با منافع خودشان اتخاذ کنند. اما در اینجا هزینه‌ها پایین نیستند، ما در مورد حکومت ایران به طریز واضح در شش سال گذشته روشن و روراست بوده‌ایم.

این، آن چیزی است که گزینه نظامی- که من روشن کرده‌ام آن را حفظ می‌کنم - و بنابراین فکر می‌کنم بیان این مسئله که جریان‌های عمیق ضداسرائیلی در قلب حکومت ایران وجود دارد، اصلاً حامل تضاد درونی گفتاری نیست و اینکه آنها باوجود داشتن ظاهر مشروع در داخل از یک بحران عمیق اقتصادی رنج می‌برند. ما آنها را درون یک بحران اقتصادی قرار دادیم و بر پایه این بحران آنها مایل به گفت‌وگو و به طریز بالقوه آماده رسیدن به یک توافق در مورد برنامه هسته‌ای‌شان شدند.

■ گلدبرگ: مسئله دیگر که در این مورد- که من از «جک لو»، وزیر خزانه‌داری نقل قول می‌کنم- این است که یکی، دو هفته پیش در موسسه واشنگتن هنگامی که در مورد فعالیت‌های متنوع ایران سخن می‌گفت ابراز عقیده کرده بیشتر پولی که ایران از کانال برداشته‌شدن تحریم‌ها دریافت می‌کند، برای حمایت از این‌گونه فعالیت‌ها (اصلاح وضعیت اقتصادی ایران) به کار خواهد رفت. برای من این حرف‌ها شبیه نوعی تفکر خوشبینانه است... فرض من کاملاً در جهت مخالف هم نیست، اما فقط نمی‌دانم این

اعتمادبه‌نفس شما از کجا

هم می‌آید.

اوباما: فکر نمی‌کنم جک لو یا هر کس دیگری در این دولت گفته باشد که هیچ پولی به نظامیان در پی لغو تحریم‌ها نخواهد رسید، مسئله این است که اگر این ۱۵۰ میلیارد دلار را در دروازه کشور داشته باشد، آیا نظامیان به طریز اوتوماتیک ۱۵۰ میلیارد دلار مذکور را صاحب خواهند شد؟ بعد آریا این ۱۵۰ میلیارد دلار و داشتن آن، تبدیل به نفوذ بیشتر ایران در منطقه

می‌شود یا خیر و این آن چیزی است که ما به آن اعتراض داریم- به خاطر این مسئله هنگامی که ما به آن حرکت نگاه می‌کنیم، اول از همه آنها باید بر اساس هر توافقی به تعهدشان عمل کنند که مقدار معینی وقت می‌برد. بعد مکانیسم‌های تسهیل‌کننده عملیات برای رفع فشارهای موجود وجود دارد که آنها بعد از دریافت و گرفتن پول خواهند داشت که این هم مقداری زمان می‌برد. بعد رئیس‌جمهوری ایران، روحانی، تعهداتی به مردم داده‌اند، تعهداتی که به موجب آنها اقتصاد ایران باید بهبود یابد و انتظارات مردم هم از آنها بسیار بالاست. شما عکس‌العمل مردم را در خیابان‌های تهران پس از امضای توافق لوزان دیده‌اید. انتظار مردم این است که اقتصاد به طریز ویژه‌ای بهبود یابد. شما نخبگان ایران را ببینید، نخبگانی که می‌خواهند حرکت‌های اقتصادی و تجاری را شروع کنند

که خیلی ساده با آنها در میان گذاشتیم این بود که این امر یک فرمول ریاضی نسبت به [رهبران ایران] به‌ازای برداشته‌شدن مقداری از تحریم‌ها به‌طور خودکار در منطقه و در همسایگی مشکل‌سازی خود را افزایش دهند. آنچه این امر را مهم می‌کند، این است که در بحث‌هایمان با کشورهای شوری همکاری خلیج فارس، نشان دادیم که بزرگ‌ترین امری که آنها را نسبت به ایران آسیب‌پذیر می‌کند و مؤثرترین فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده... در منطقه... عمل‌گلا هم‌زینه‌اند. آنها به خاطر سخت‌افزارهایشان تهدیدی برای منطقه نیستند بلکه موشک‌های بالستیک آنها نگران‌کننده است.

آنها یک برنامه موشکی دارند، ما باید به فکر یک سیستم دفاع ضدموشکی باشیم و اینکه چگونه این سیستم‌های دفاع ضدموشکی درهم ادغام می‌شوند و با هم هماهنگ می‌شوند. بزرگ‌ترین مشکل ما، مشکل سلاح‌هایی است که به دست حزب‌الله می‌رسد، آنها تهدیدهای غیرمتقارن با فناوری ساده را موجب می‌شوند که قادرند به‌طرزی مؤثر با آنها کار کنند. قبلاً هم با این نوع تهدیدهای غیرمتقارن با فناوری ساده کار می‌کرده‌اند. آنها باوجود تحریم‌ها این کارها را کرده‌اند. اما به انجام این تهدیدها ادامه خواهند داد مگر اینکه ما ظرفیت‌های بیشتری را به‌منظور جلوگیری از تهدیدهای آنها توسعه دهیم. این بخشی از بحث‌های ما در چارچوب موارد مربوط به تضمین‌های امنیتی داده شده به کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس در نشست کمپ‌دیوید بوده است. اگر به وضعیتی مانند یمن نگاه کنیم، بخشی از مشکل، ضعف مرزمن و محلی در دولتی نظیر آن است که ایران می‌خواهد از شرایط معلول این ضعف مرزمن و محلی استفاده کند. اگر کشورهای شورای همکاری خلیج فارس را که بیشتر قادرند به جمع و کنترل درباره، امور اطلاعاتی و ضداطلاعاتی مؤثر، به‌منظور بستن راه‌های تأمین منافع مالی دشمنان هستند و در چارچوب کارکردن و آموزش‌دیدن با نیروهای ائتلاف را که در مکانی مانند یمن مؤثرتر عمل می‌کنند، در نظر بگیریم، حوثی‌ها نمی‌توانند به‌همین سادگی به‌سوی صنعا رژه بروند، اگر همه سدها ساخته شود، ایران با مقداری دلار اضافه به دلیل لغو تحریم‌ها نمی‌تواند بر این بهبودی امور و توانایی‌های به‌دست‌آمده، غلبه کند و این واقعا جایی و مسئله‌ای است که باید بر آن متمرکز شویم. در مورد حزب‌الله هم مسئله همین است، حزب‌الله شماری رزمنده دارد که سرسخت و مؤثرند.

اما این‌گونه نیست که آنها به ناگهان بتوانند ۱۰ برابر شمار رزمندگان حزب‌الله را که به‌هم‌اکنون در سوریه می‌جنگند، آموزش دهند و به مشکلی موفقیت‌آمیز در نبرد به کار گیرند. این چیزی نیست که آنها به‌طور اوتوماتیک ظرفیت انجام‌دادنش را داشته باشند. علت اینکه حزب‌الله مؤثر است، این است که آنها یک گروه مرکزی از مردم مقاوم دارند که در عرض ۳۰، ۴۰ سال گذشته به اینجا رسیده‌اندو محکم و استوارند.

■ گلدبرگ: می‌توانید راکت‌های بیشتری بخرید و آنها را در جنوب لبنان به کاربگیرید.

اوباما: مسئله موشک‌ها و راکت‌ها در جنوب لبنان این نیست که آیا ایران به اندازه کافی پول دارد که این کار را بکند، آنها نشان داده‌اند که به حزب‌الله تعهد دارند و این کار را حتی هنگامی که اقتصادشان به مشکل افتاده، انجام داده‌اند. آنجا مسئله از این قرار است که آیا ما قادریم جلوی حمل و انتقال این موشک‌ها را به‌طرزی مؤثرتر از آنچه اکنون انجام می‌دهیم، بگیریم یا نه؟ این چیزی است که ما باید با همکاری اسرائیل و سایر کشورها انجام دهیم و جلوی این حمل و انتقال موشک‌ها را بگیریم.

روژنه

ادامه راینی‌های ایران درباره یمن

● **شرق:** طرف در دیدار با نماینده ویژه سازمان ملل در امور یمن تأکید کرد «جز گروه‌های یمنی هیچ گروهی نباید در مذاکرات شرکت کند». وزیر خارجه ایران روز پنجشنبه میزبان «اسماعیل ولد الشیخ احمد» بود. وزیر خارجه ایران در این دیدار فاجعه انسانی در یمن و تداوم محاصره و بمباران این کشور را غیرقابل‌قبول خواند و از اینکه طرف پنج روز آتش‌بس کمک‌های اندکی به یمن ارسال شد، ابراز ناخشنودی کرد. پیش از نماینده دبیرکل در امور یمن، والری آموس، معاون دبیرکل سازمان ملل در امور انسان‌دوستانه نیز به ایران سفر کرده بود و در مورد بحران یمن و سوریه با طرف مذاکره کرد. ایران پیش‌تر، طرحی چهار ماده‌ای برای صلح در یمن پیشنهاد کرده است. همچنین عصر روز گذشته حسین امیرعبداللهیان در رایزنی تلفنی با میخایل باگدانف، نماینده روسیه در امور خاورمیانه در مورد بحران یمن مذاکره کردند.

ادامه از صفحه۷

قفل خانه احزاب، بالاخره شکست

خود ایشان مصاحبه‌ای کردند و بیان کردند قرار نبوده من در چهارمحال سخنرانی داشته باشم. درباره قسم نیز آن‌طور که شنیده‌ام، قرار بوده در دانشگاه سخنرانی داشته باشند که رئیس دانشگاه به‌علت جابه‌جایی‌ها مصلحت ندانستند این سخنرانی ایراد شود. بنابراین اساس لغو آنها صحت ندارد. وزیر کشور در پاسخ به این سؤال که آیا صحت دارد که برکناری فرماندار جهرم به‌علت پیگیری مسئله شیراز بوده، تصریح کرد: بنده مسئول مستقیم بررسی حادثه شیراز از طرف شورای امنیت ملی هستم و در اینجا اعلام می‌کنم فرماندار جهرم هیچ نقشی در تحقیقات حادثه شیراز نداشته که بخواد برکنار شود. وزیر کشور در پاسخ به این سؤال که آیا وزارت کشور و دولت برنامه خاصی را برای نظارت بر فعالیت‌های احزاب دارد، گفت: وزارت کشور همیشه حمایت قانونی خود را از تشکل‌ها و احزاب انجام می‌دهد. وزارت کشور نقش نظارتی دارد و آن را ایفا می‌کند و قوه قضائیه نیز این موضوع را رصد می‌کند تا کسی خلاف قانون کاری را انجام ندهد. وی در پاسخ به این سؤال که در چند روز اخیر دوباره سخنرانی آقای مرعشی در شیراز لغو شد، ارزیابی شما از این قضیه چیست، گفت: دوباره خواهش می‌کنم مسائل را درست منتقل کنید. ایشان سه سخنرانی در شرایطی داشتند که دو سخنرانی بیرون از دانشگاه بود، انجام شد. تأمین امنیت و نظارت در بیرون از دانشگاه برعهده وزارت کشور است، اما سخنرانی دیگر ایشان داخل دانشگاه بود که مجوز آن به شورای فرهنگی دانشگاه مربوط است و نیروی نظامی و وزارت کشور نمی‌توانند دخالت کنند. من از اینجا اعلام می‌کنم وزارت کشور به هر تجمع و سخنرانی‌ای که مجوز باشد، از آن حمایت هم می‌کند و امنیت آن را تضمین می‌کند و تحت‌تأثیر هیچ‌گونه فشاری قرار نمی‌گیرد. رجمانی فضلی در پاسخ به این سؤال که آیا صحت دارد شما معاون پارلمانی خواهید شد، گفت: دولت خودش این را پاسخ داده است. آقای اسماعیلی نیز این موضوع را مطرح کردند: این یک شوخی بود. وزیر کشور در پاسخ به این سؤال که نظر شما درباره قانون احزاب که در مجلس در حال پیگیری است، چیست، گفت: مجلس در حال تهیه یک طرح درباره احزاب بود. دولت هم یک لایحه داشت و قرار شد که هرکدام زودتر به نتیجه رسید، بررسی شود و طرح مجلس زودتر به نتیجه رسید. آ‌قرار شد نظر‌های ما در لایحه دولت در این طرح اعمال شود. او درباره استانی‌شدن انتخابات نیز گفت: دولت با کلیات استانی‌شدن انتخابات مخالف بود، ولی با توجه به رایزنی‌هایی که با کمیسیون‌ها و معاونت حقوقی صورت گرفت، قرار شد نظر ما نیز در این موضوع اعمال شود.

چه کسانی آمدند

آیت‌الله موسوی‌تبریزی، دبیرکل مجمع محققین و مدرسین غفوری‌فرد عضو حزب مؤتلفه، رتوفیان دبیرکل حزب ایران‌خیز، عضو جنبش‌ساز عضو حزب اعتمادملی، کریمی اصفهانی دبیرکل جمعیت اصناف و بازار، سیدکمال‌الدین سجادی دبیرکل حزب کارمندان، جت‌الاسلام فومنی دبیرکل حزب مردمی اصلاحات، کوکهن دبیرکل حزب نمایندگان ادوار، غریبانی عضو شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، شخیبانی دبیرکل حزب مردمی، راکعی دبیرکل حزب زنان مسلمان نواندیش، حکیمی‌پور دبیرکل حزب اراده ملت ایران، جمشید ایرانی دبیر جبهه اعتدال‌گرایان، کیاسری دبیرکل جامعه جابزآزان، راه‌چمنی دبیرکل حزب وحدت و همکاری ملی، طاهرنژاد عضو حزب کارگزاران، نجفقلی حبیبی عضو شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، کواکبان دبیرکل حزب مردم‌سالاری، کمیجانی رئیس دوره‌ای شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، بیادی دبیرکل حزب آبادگران، حبیبی دبیرکل حزب مؤتلفه، سیدمحمد حسینی، حسین کمالی دبیرکل حزب اسلامی کار، حسین کاشفی، روح‌الامینی عضو جبهه ایستادگی و سیدمحمد صدر نماینده سابق مجلس در این جلسه حضور داشتند. در انتهای جلسه هم تصمیم گرفته شد که ادامه روند مجمع فوق‌العاده خانه احزاب، ۲۱خرداد برگزار شود و نمایندگان و دبیران کل احزاب تا دهم خردادماه فرصت دارند پیشنهادات خود را برای اصلاح اساس‌نامه به دبیرخانه خانه احزاب ارائه دهند.